

רע"פ 5875/23 - ראמי שחادة נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5875/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

ה המבקש: ראמי שחادة

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזוי בחיפה
המוחזוי בחיפה מיום 13.07.2023 בע"פ
23-02-2023-66919-שניתן עלי-ידי כב' הנשיא ר' שפירא,
סגנית הנשיא ב' טאובר והשופט ע' חן-ברק

בשם המבקש: עו"ד מאהר תלחמי

החלטה

1. בקשה להמלמן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזוי בחיפה (כבוד הנשיא ר' שפירא, סגנית הנשיא ב' טאוברה שופטת ע' חן-ברק) בע"פ 66919-02-23 מיום 13.07.2023, בגין נדחה ערעור המבקש על פסק דין
של בית משפט השלום בחיפה (כבוד השופט ש' בנג'ו) בת"פ 41615-05-21 מיום 04.08.2022 (הכרעת דין), ומיום
09.02.2023 (גזר דין).

הרקע לבקשת והבקשה

2. המבקש הorschע, לאחר ניהול הנסיבות, בעבורות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין,
התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ותקיפת שוטר בנסיבות חמימות, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתוב האישום, ביום 13.05.2021, בעיצומו של מבצע "שומר החומות", התקהלו באזר חוץות
ספרעם עשרות אנשים וחסמו כביש במקומות. כוחות משטרת קראו לאלה להתרזר, אך המשתתפים לא נשמעו להוראה
אלא ידו אבני וירו זיקוקים לעבר השוטרים. במהלך ניסיונות הפיזור, ולאחר שמספר מתפרעים רעויל פנים, וביניהם
ה המבקש, רצוו לכיוון אחד מן השוטרים שנכח במקום, השוטר תפס את המבקש בחולצתו, והפילו ארצתה במטרה לעזר
אותו. המבקש התנגד לomezro, ותקף את השוטר, בין היתר בכך שהיכה אותו באגרוף בפניו. כתוב האישום תיאר כי

עמוד 1

השוטר נזקק לטיפול רפואי בעקבות המכה שספג המבוקש.

4. ביום 2022.08.04, לאחר שמייעת טיעוני הצדדים ובחינת הראיות, הרשע בית משפט השלום את המבוקש במילויו לו. בהכרעת דין מפורטת ומונומקט, בוחן בית משפט השלום את נקודות המחלוקת בתיק, ובURIComponent: תקיפות השוטר על-ידי המבוקש – וקבע כמצאה שבעובדת הפרת הסדר בשפרעם; התפרעות המבוקש וחוקיות מעצרו; ותקיפות השוטר עלי-ידי המבוקש, כי פיזור בוצע כחוק, וכי המבוקש השתתף בהתפרעות ותקף את השוטר. אשר לפיזור הפרת הסדר וחוקיות המעצער, קבע בית משפט השלום כי "הפורעים השליכו אבניים על שוטרים, ירו לעברם זיקוקים תוך סיכון חייהם, וסירבו להתרפז, תוך שהם קוראים קראות ומנייפים דגלים. אין דרך לפרש התנהלות זו, אלא סירוב אלים להתרפז ולהישמע להוראות השוטרים. מכאן שגם השימוש בכוח לתפיסת המפיגנים הפורעים, בהם הנאשם, געשה על פי החוק". אשר להשתתפות המבוקש בהפרת הסדר ותקיפתו את השוטר – בית משפט השלום קיבל את גרסת השוטר, אשר נמצא כמהימנה ועקיבית, ואשר חזקה על-ידי עדויות שוטרים נוספים בזירה, לפיה היה זה המבוקש שתקף אותו בעת שנעשה ניסיון לעצרו. מנגד, בית משפט השלום דחה את גרסת המבוקש, לפיה הוא נקלע באירוע לאירוע, ולא הוא זה שתקף את השוטר, בקבוע כי התרשם "מגרסה מיתמתה, מתחמקת, רווית פרוכות וסתירות".

5. ביום 2023.09.09, נזר דין של המבוקש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוויות. לאחר בחינת תס吼ו שירות המבחן שנערך בעניין המבוקש, אשר לא כלל המלצה טיפולית; ולאחר בחינת הנسبות שאינן קשורות לביצוע העבירה – הוטלו על המבוקש 12 חודשים מאסר בפועל, בניכו ימי מעצרו; 8 חודשים מאסר על-תנאי, למשך 3 שנים; כסס בסך של 2,000 ש"ח; ופיקוח לשוטר בסך של 3,000 ש"ח.

6. המבוקש ערער על פסק הדין לבית המשפט המחוזי, וערעورو נדחה. בית משפט קמא ציין כי טענות המבוקש מופנות בעיקר כלפי ממצאים עובדיים שנקבעו על-ידי בית משפט השלום, לו יתרון מובנה בקביעת ממצאים אלו – כאשר הכרעת הדין מבוססת על מהימנות העדים שמסרו עדויותיהם בפני בית משפט השלום. זאת, הן לעניין טענות המבוקש לגבי אופן פיזור הפרת הסדר וביצוע המעצר; הן באשר לטענותיו בדבר תקיפת השוטר. בנוסף, נקבע כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על המבוקש, משעונוינו אינם חרוג ממידיניות העונשה הנוגגת.

7. המבוקש לא השלים עם פסק דין של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפני, ולצדה בקשה לעיוב ביצוע מאסרו. בבקשתו נטען, כי עניינו של המבוקש מעלה מספר סוגיות עקרוניות בדבר פרשנות סעיפים 153 ו-154 לחוק העונשין, בעניין התנאים הנדרשים לפיזור התפרעות; ולשיטתו, פיזור התפרעות בעניינו לא בוצע כדין, כמו כן, המבוקש שב על גרסתו לפיה הוא הזדמן למקום באירוע, ולא תקף את השוטר. עוד טוען המבוקש כי עונשו מחמיר עמו יתר על המידה בהינתן נסיבותו האישיות, והתקופה הארוכה בה היה מצוי בתנאים מגבלים.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשתו ובנספחיה, מצאתו כי דין להידחות.

9. כדי, בקשה למתן רשות ערעור ב"גלאל השלישי" שמורה לאותם מקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים של הצדדים, או בנסיבות המkimות חש לעוות דין או-אי-צדק חמוץ שנגרם למבוקש (רע"פ 23/2023 אבו ג'אנם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (06.07.2023)).

10. בעניינו, הרשות המבוקש נתועה היבט בנסיבות המקירה הקונקרטי, וככזו היא אינה מעוררת שאלת החורגת מעניינו הפרטני. בית משפט השלום קבע כמצאה שבעובדת כי המבוקש נטל חלק פעיל בהפרת סדר, אשר הסלים מהצד ידיו אבניים וזיקוקים לעבר שוטרים, תוך סיכון חייהם, וזאת לאחר שהמתפרעים שמעו את הוראת השוטרים לפזר

את התפרעות; וכי המבקש תקף באלים את השוטר אשר ניסה לעצור אותו כדין. בהתאם לקביעות עובדיות אלה אשר מבוססות על ממצאי מהימנות שקבע בית משפט השלום ביחס לעדויות ששמע – לא מתעורר צורך לקיים דין בסוגיות התיאורטיות אותן הcola המבקש בבקשתו. לא לモתו לציין, כי אין כל עילה להתערבות בממצאי עובדה ומימונות שנקבעו על-ידי הרכאה הדינית, אשר נמקו כדבוי בפסק דין מפורט. בנוסף, לא מצאתי כי נגרם למבקש עיונות דין או אי-צדק.

אשר לטענת המבקש בקשר עם העונש שנגזר עליו, נסיבותיו האישיות נלקחו בחשבון בעת מתן גזר הדין, ולא בכך עונשו נקבע בתחום הענישה הרואין; אך שגם טענות אלה אינן מקומות עילה למתן רשות ערעור.

11. סוף דבר: הcola נדחתת, ומילא מתיקת הcola לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט"ז באב התשפ"ג (3.8.2023).

ש | פ | ט
